

(НЕ)ИЗВЕСНОСТ НАКОН ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Колективна игра становника обећане земље

Повратак Фестивала професионалних позоришта Војводине у Суботицу обележила је боља посећеност и нешто слабија селекција Душана Петровића који је, иако је бранио квалитет и квантитет овогодишње продукције, прошле године, када је фестивал одржан у Кикинди, ипак имао више упечатљивих остварења, поготово на вечерњој сцени.

Ако је судити по оценама оних који су били позвани то да ураде – жирија – војвођанска позоришта су имала и бољих репрезентата. Глумица и педагошкиња Весна Ждрња, писац Милош Латиновић, активни су учесници локалне позоришне сцене, а хрватски драматург Дарко Лукић, који је као откриће хвалио младе, средње и старије генерације глумаца, позван је као „поглед са стране“. Све одлуке су донете једногласно, а и незванично се могло чути да нису имали тежак задатак.

Новосадско позориште је поново однело примат најбољег. Андраш Урбан, такође бележи нова признања на војвођанској сцени. „Неопланта“ је представа око које се све завртело. Упечатљива прича Ласла Вегела о историји Новог Сада као обећаној земљи за многе људе различитих култура, нација, исте само по томе што су често жртвовани на олтару идеологија, режирана је и одиграна перфектно, са великом дозом синергије текста, сценских решења, музике и ликовног дела представе.

„Неопланта“ је проглашена за најбољу представу, Урбан за редитеља, Атила Антал је добио награду за музику, а ансамбл Новосадског позоришта специјалну награду за колективну игру.

Што се тиче рада позоришта за децу и младе, које је код нас врло угрожена категорија, овај пут је победу однела још једна новосадска кућа – Позориште младих, за представу „Има ли деда одело?“ у режији Емилије Мрдаковић.

јају и интегришу у себе нове просторне кругове.

Оно што се може и мора похвалити, и поред својеврсне медијске и стручне изолованости фестивала као што је овај Заједнице професионалних позоришта Војводи-

И на овом Фестивалу, 64. по реду, што га сврстава у ред старијих позоришних манифестација у целој Европи, представљен је и рад академија уметности, па се могао стећи директан увид у будуће генерације позори-

Из награђене представе „Неопланта“

По мишљењу многих судисника, веома добра је била конференција „О међународној сарадњи“, на којој се, између осталог, видело колико су (не)развијени модели и техничка средства, инструменти сарадње међу истим или сличним срединама. Јако је мало идеја и пројеката управо из регионалних заједница, које осва-

не, јесте труд и учинак одабраних учесника – актера представе. Сва извођења протекла су у максимално повишеном тону, што треба знати да се цени. И негује. Глумци и други аутори су показали висок степен ангажованости када је у питању представљање на другим сценама, чак и кад су оне у непосредном окружењу.

шних стваралаца. И даље се образују низови нових уметника којима једино недостаје извесност, континуитет у друштву у ком живе. А за то, сигурно место и квалитет који не може да се игнорише, и даље ће морати да се боре првенствено они које ће да наследе.

И. Бурић